

2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις (†1690).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Η'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

^Γ
ου ^ϥ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ου ^Γ
^ϥ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ^{Γα} ω σου τον θα να τον η

Νη Πα Νη
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
 εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στῶ τῶ Θε
 ο Μα ρ τυ ρων προ τῶ α θλε στε φα νε συ γαρ την Ι
 δαι ων α πε λε γας μα νι αν ει δε σθ τον Σω
 τη ρα τῶ Πα τρος δε ξι ο θεν αυ τον γαρ εκ δυ
 σω πει α ει υ περ των ψυ χων η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Α γ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
 σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως Βα σι λε
α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^ε και
Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ^ε γυ
ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ^ε
Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σει σου ^ε α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι 22

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Γα Νη 22
ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους

ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε 22 εκ λακ κου

και βυ θου πται σμα των α να γα γε 9 22 συ γαρ τους υ πευ

θυνουστη α μαρ τι α ε σωσαστε κου σα την σω τη

Μ 22 Νη
ρι ι αν 22 η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω

Παρ θε νος και με τα το ο κον Παρ θε ε νος 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε 22
σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ

τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος 22 και των θυ ρων κε

κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α

να στα σις 22 πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η

μιν 22 Α 22
κα τα το με γασου ε ε λε ε ος 22

Δόξα.

Ε 22
πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι 22 και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λεγον προς

ε αυ τας ^Γ₂₂ τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον ^Γ₂₂

α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σαστον

θα να τον ^Π₉ παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α

σοι ^Γ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν

θρω ω πων ^Γ₂₂ εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του

κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε

νος ^Γ₂₂ α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε

σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ₂₂ ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα

α ση τη οι κου με ε νη ^Γ₂₂

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^Π₉ < Κε ρ

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^υ₉

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τθ θαναα
τθ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τθ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς τομνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι

και ωματα σ^{u q}

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων

ελθ^{u q}σαι προς το μνηημα σωτηρ εν η χ^{u q}δ^{u q}

το Αγγε ελ^{u q} προς αυτα ασφθε γγο με εν τι με

τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξα νε εστη τ^{u q} μνη η μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υι ω^{v' z} και Αγιω Πνευμα

τι^{u q}

Προσκυνη^{u q}δ^{u q} μεν Πατε ερα και τον τ^{u q}δ^{u q} τ^{u q}

Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι

αν Τριααδα εν μιαατη ουσι ια συντοις

Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

ᾠχος ^{λ ᾠ} Κε ρ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σς ^{u q}

Tων αγγελων οδηγηημος²² κατε

πλαγη ορωων σε²² εννεε κροιοις λογι

σθε εε εντα⁹ τθ θανατθ δε σωωωτερ²²

την ισχυνκα θελοον τα²² και συνεε αυ

τωω τον Αδαμ εγειρα ντα⁶ και εξ

αδσ παντας ελευθερωωσαν τα⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο

οον με ταααα δικαιωματαααασθ⁹

Tιταμυρασυμπαθως τοις δαακρυσι²² ωω

μααθητριαικιρναααατε⁹ οαστρα

πτων εντω ταφω Ααγγελος²² προσεφθεεγ

γεε τοταις μυροφοοοοροις⁹ ιδετεευ

μεις τον τααφον και ησθητε⁹ οσωτηρ

γαρ εξανεεεστητθμνηηματος⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο

οον με ταααα δικαιωματαααασθ⁹

Λ ι ι α αν πρω ἰ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα
μον²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γω 8 8 8
σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος
και ει ει ει ει πε²² θρη νω ο ο και ρο ος πε ε παυ
ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α
πο στο λοις ει ει πα τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν
ρων ελ θω 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σθ
Σω ω ω ω τερ⁹ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ
προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νω²² τι με τα α α νε
κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε
ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τω μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νῶ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τῶ

τῶ Γι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ⁹ την Α γι ανΤρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τῶς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ⁹

Ζ ω ο δο την τε κῶ ῥ ῥ σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ⁹ ο εκ

σῶ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ⁹

Α λλη λῶ ι α Α λλη λῶ ῥ ι α ²² Α λλη

λῶ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο
 ο ο ος ⁷₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ⁷₂₂ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
 στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο
 πα θει ει ας ⁷₂₂

E ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεις νη στει ας
 με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
 τα ^Δ₂₂ α ει ζω ο τρο φι α ας ⁷₂₂

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
 τι ⁷₂₂ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι

σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βορσ αυ τω

αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον

της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α

ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

T ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα

το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα

υι ο θε σι ι ας

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων

κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των
Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται δο ξη α κη
ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γα

Προχείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ει ρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου

εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εὔρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

I δου γαρ α ληθει αν η γα α πησας τα α
δη λα και τα κρυ φια της σο φιας σε ε δη λωσας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φια τη η η ης σο ο φια
ι ι α ας σε ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

E ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

A πο ψρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας με εξαλει
ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

Mη αποριψης με απο τσ προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον
με

Διδαξω ανουςτας οδς σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ολοκαυτωματα ουκ εδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια σου

την Σιων και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερσ

σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολών πρεσβείαις ἐλεήμον

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τοῖς αἰωνάτων αἰώνων

ἀμην. Ταις τῆς Θεοῦ τοῦ ὁκῆ πρεσβείαις ἐλε

ήμον ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήμα

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα

θῶς προειπὲν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μεγαελεόοος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πααατρι καὶ Υἱω καὶ Ἀγιω

Πνεευματι ιιταιτων Αποστολων πρεε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ΄

ὁ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ΄.

Ῥδὴ α΄. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ῥχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὁδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὁδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐίας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμῳς τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄσμασι τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων, καὶ στερῶς ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικοῦ στέφους, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἔνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Δόξα.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Ἄγγελομόρφω προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων Πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὠφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἔνδοξε Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας. ᾧ παρθενίας σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνουμφε!

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυναῖσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ ἀγίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς,

Ἄγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν.

Δόξα.

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρός, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἔπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὕμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πανήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πύλη ἐδείχθης νοητῆ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συναυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὠφθης. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἄγνη, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἄγγελοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτῆρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχ. Ἔχεις, Σιών, πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·

Νεκρὸν Στεφάνου δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίη νέκυος Στεφάνου γένετ' Ἀνακομιδή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,

Πόλῳ λέγειν ἔοικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ θείου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Σὸν Ναὸν σῆ χάριτι καθιεροῦμεν,

Ἰωάννη πάνσοφε ἠγαπημένε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φωκᾶ καὶ τοῦ ἐν εὐσεβείᾳ τῇ μνήμῃ γενομένου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Στίχ. Φωκᾶς ὁ Μάρτυς ἐκλιπὼν γῆς χωρίον,

Νῦν ἐγκατοικεῖ τῆς τρυφῆς τῷ χωρίῳ.

Οὐκ ἐκποδῶν σοι σκῆπτρον ὦφθη, ὦ ἄναξ,

Σὺ γὰρ κατοικεῖς Βασιλείαν τὴν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Φωτεινῆς, ἡ Φωτοῦς, τῆς ἐκ Ῥιζοκαρπάσου Κύπρου.

Στίχ. Ἡ Φωτεινὴ φαίνουσα ἐν γῆ αὐγάζει,

Οὐρανοῖς ἐνδημοῦσα καθισταμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις.

Στίχ. Θεῷ δωρεῖσαι νεότητητα καὶ κάλλος,

Ἀθλήσας, Θεόδωρε, ἐλέγχῳ πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ περιδόξου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ τοῦ ἐν Μόσχᾳ. (†1557)

Στίχ. Ὁ Βασίλειος σαλότητι βιώσας,

Βασιλικὴν προφύραν ἐπενεδύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τῆς

λίμνης Κουρμπένσκ. (†1472)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Μπελαβίνσκ, ἐν Βολογκτᾶ. (†1492)

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

ὠδὴ ἀ΄

Ἦχος **λ' τοῦ Βου** ς

Χοροὶ οἱ Ἰσραηλ ἀνικμοῖς ποσὶ ποντον
ερευθρον καὶ υγρον βυθον διελασα
ντες ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὀρωω
ντες ἐν αὐτοῦ ποβρυχιῖς ἐναγαλλία
σει ἐμελλον ἀασωμεντω θεω ημων ὅτι δε
δοξασαι

ὠδὴ γ΄

Το ὄξον δύνατων ησθενηησε καὶ οἱ ἀ
σθενες περὶ ἐζωσαντο δύναμιν δι
αττοεσερεωθη ἐν Κυριω ηκαρδια
μῆ

ὠδὴ δ'

Ε^{Πα} ι σα κη κο ο α^Μ την εν δο ξον σϷ οι κο
 νο μι αν^Α Χρι στε ο Θε ος^{Πα} ο τι ε τε χθης
 εκ της Παρ θε νϷ^{ΒϷ} ι να εκ πλα α νης^Α ρυ ση τϷς
 κραυ γα ζοντας^{ΒϷ} δο ξα τη δυ να μει σϷ Κυ ρι ε^{ΒϷ}

ὠδὴ ε'

Ο^{ΒϷ} τϷ φω τος δι α τμη ξας^Α το πρω το ο γο νον
 χα α ος^{Μ Πα} ως εν φω τι τα ερ γα υ μνει σε Χρι σε^Π
 τον δη μι ρϷ γον εν τω φω τι ι ΣϷ^{ΒϷ} τας ο δϷς η
 μων ευ θυνον^{ΒϷ}

ὠδὴ Ϸ'

Ε^{Μ ΒϷ} ν τω θλι βε σθαι με ε βο η σα α προς Κυ ρι ον
 και ε πη κϷ σε ε μϷ^Α ο Θε ος τη σω τη ρι
 ας μϷ^{ΒϷ}

ὠδὴ ζ'

Α^{ΒϷ Μ Πα} βρα μι αι οι πο τε εν Βα βυ λω νι

Παιδες κα μι νσ φλο γα κα α τε πα τη σαν εν
 υ υμνοι κραυ γα ζον τες ο των Πα τε ρων Θε ος ευ
 λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ι εν Βα βυ λω νι Παι δες τω θει ω πυρ πο
 λσ σ με νοι ζη η λω τυ ραν νσ και φλο γο ος
 α πει λην αν δρει ως κα α τε πα τη σαν και
 με σον πυ ρος εμ βλη θε εν τες δρο σι ζο ο με ε
 νοι ε ψα λλον ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
 ρι σ τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ν

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μα τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα μα ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μα

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δα λησαυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυνμα κα
ρι υ σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και το
ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε αν
τοις φο βδ με νοι σαυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τε
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νης δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Kα θει λε δυ να στα σα πο θρονων και υ υ ψω
σε τα πει νη ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω
ων και πλ η τ η ν τας ε ξα πε στει λε κε νη ρς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
στη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα
τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Ο το ο κος σφ αφθο ρος ε δει ει χθη
Θε ο ος εκ λα γο νων σφ προ η ηλ θε σα ρ κο φο ρος
ως ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α
νε στρα α φη Σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα

λυ νο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Ἦχος Δι-θ

Δ υ ο Α γγε ε λης βλε ε ψα σα εν δοθεν

τδ ς μνη μει ει ς Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ

τε το και Χρι στον α α γνο ς ς σα ως κη πρ ρον

ε ε πη ρω ω τα Κυ ρι ε πρ ς το σω ω μα

τδ Ι η σ ς ς μα τε ε θεικας κλη σει δε τδ ς

τον γνῶσθαι ναυτοῦ τον Σωτη
ρα η κἄσε μη η μα α α πτῶ προς τον Πα
τε ρα α α πειμι ει πε τοις α αδελφοι οις
μα

Τοῦ ἁγίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ.

Ὁ πρωτοστον Μαρτυρων τριβον ανυ σας
και Διακωνων προκριτως χρηη ματιι σας
Στε φανος ο χαριτος πεεπλησμε εενος ι
δα να ακομιι ζεται προς την Βασιλειειον
πο ο λιν θαυμα των βουωντην χα α ριν

Θεοτοχίον.

Ὁν περαια νωταξεις πολωωσυντροομω
παριστανται μηφερσαι καατοπεευσαι
αιγληντης αρρηταυτα Ουσιιιιας Χριστον
γαστριιεχωωρησας λαβοντασαρκαα Παρ
θεε νε εκσωντιμιων αιμαατων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π^{Νη} α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
ρι ο ον^Γ αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου
ρα α νω ω ων^Α αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω^Γ

Α^{Νη} ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του^Γ αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει
υ μνο ος τω ω Θε ε ω^Γ

Χ^Γ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον^Α δο
ξα αυ τη ε σται^Γ πα σι τοις ο σι ι οις αυ τ^Γ

Α^{Νη} νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα^Γ ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν^Γ

^{Γα} ^{Νη}
Αι νει τε τον θε ον εν τοις Α γι οις αυ τδ

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ

τδ

^{Νη}
Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

^{Γα} μο νον α να μα αρ τη τον

^{Γα} Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

^{Νη} τδ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ νησαυ τδ

^{Νη} Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

^{Νη} με θα αυ τος γαρ ημας ε σωσεν εκ των α νο μι ων ημων

^{Νη} Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην α

να στα σιν

^{Γα} Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε

αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

^{Νη} Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι

παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
 ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει
 σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
 σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στς ο ευ ερ γε ε
 της προς τς αιχ μα λω τς ο ε λευ θε ρω της προς τους
 εν σκο τει κα θη με ε νς ο η λι ος της δι
 και ο συ υ νης ε πι τον σταυ ρον ο α πα
 θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω
 η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας
 προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα
 α σοι

Καὶ τοῦ ἁγίου, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἄγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μνηθεῖς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄγγελος ἐπίγειος, ...

Στίχ. ζ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ

Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Ῥοαῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων, καὶ τῶν ἰαμάτων· διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλόνητον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. η΄. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Κάλαμος ὑπέριτος, ὀξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διὸ σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Ἑωθινόν Η΄.

Ἦχος πλ. Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} α της Μα ρι ι ας δα α κρυ υ υ υ υ υ α
ου μα την χει ει ει ει νται αι θε ερ μως ι
δου ου ου γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκοντων
α αγ γε ε ε λων και της ο ψε ε ως της σης ω ω ω
ω Ι η η σου αλλ ε τι προ σγει α φρο ο νει οι α
γυ νη η η α α σθε ε ε νης δι ο ο ο και
α πο ο ο πε ε ε εμ πε ε ε ε ται μη προσψα

αυσαι αι σοι οι οι Χρι ι ι στε αλλ ο ο μως
 κη η ρυξ πε ε μπε ε ε ται τοις σοι οις μα θη η
 ταις οις ευ αγ γε ε ε ε λι α α ε φη η σε
 την προς τον πα τρω ω ω ω ο ον κλη η η ρον
 α νο ο δον α παγ γε ε ε ελ λου ου ου σα μεθ
 ης α ξι ι ω ω ω σον και αι αι αι αι αι
 η η η η και αι η η μα ας της εμ φα α α
 νει ει ει ει α α α ας Σου Δε ε ε σπο τα Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^β δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα φ

^Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο
 κι ι α ^β

^Υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε ^Δ προ σκυ νου
 μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^β

^Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε
 ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα ^β

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
οος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του
κοοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμαρτι
ιασ του κοοσμου

Προσ δε ξαιτην δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξα του Πατρος αμην

Καθεκααστην ημεραν ευλογησω σε και
αινεσω το ονομα ασουεις τον αιωωω να
και εισ τον αιωωω να του αιωωω νος

Κατα ξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα αυ
τη αναμαρτη τς φυλαχθη η ναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε
ρων ημων και αινετον και δεδοξαμε εενον
το ονομα ασουεις τους αιωωω νας αμην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περην λ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι ημαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν.

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι

ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ο ο ο ν η η η μα α α ας

Ἦχος Γα φ

Α να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη ξας τῶ α α δ ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων

τῶ εχ θρῶ ὄ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον

τοις Α πο στο λοις σ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το

κη ρυγ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρεσ χες
τη οι κσ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοφάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ
ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν
αν θρωποις ευ δο κι ι ι α

μνουου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λησ σου δο ο ο ξαν

υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
ε ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε
νες Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

υ υ ρι ε ο Θε ος ο Αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι
αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι

ρωντας α μαρ τι ι αστου κο ο σμου

Προ σδεξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μα α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας **κα**

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου **(τρεις)**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

A ^{Πα} α γι ος ο Θε ος ^Δ Α α γι ος Ι σχυ ρος Α

^{Ζω} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^Ζ (τρεις)

Δ ^{Δι} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Ζω} και α γι ω Πνευμα τι ^Ζ

K ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ

A ^{Πα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{Ζω} ^Ζ

Ἄσματικόν.

A ^{Πα} γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α γι

ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^{Δι} Α α γι ος Α α α

θα α να α α τος ^{Πα} ε λε ε ε η η η σο ο ον ^Μ

η η μα α α α ας ^{Ζω} ^Ζ

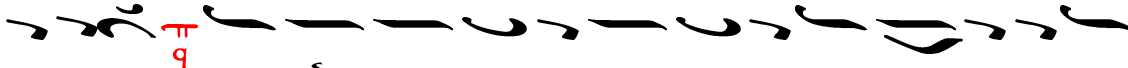
A να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ

ρη ξας τῶ α α δῶ ^Δ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ θα

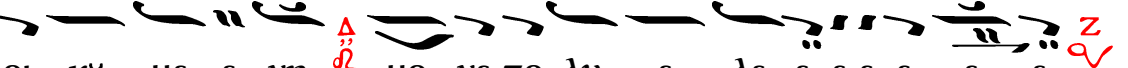
να τῶ Κυ ρι ε ^π παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ

θῶ ρυ σα με νος ^Ζ εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο

λοις σῶ ^Δ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη

 ρυγ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη

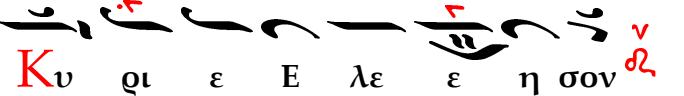
 οι κσ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

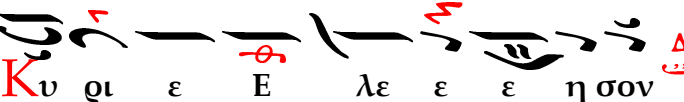
Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

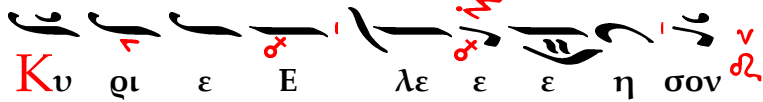
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

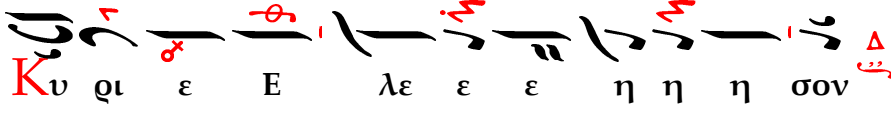
Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσωτη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτωσε νανθρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

K α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ

τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

τὸ τέλος.

το με γα ε λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Γα φ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος^{Γα}

Τοῦ ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος Δι-θ

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη

εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στς τς Θε
 ς ^Δ Μαρ τυ ρωνπρω το α θλε Στε φα νε ^ε συ γαρ την Ι ς
 δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν ^Δ ει δες σθ τον Σω
 τη ρα τς Πα τρος δε ξι ο θεν ^ε αυ τον γαρ εκ δυ
 σω πει α ει υ περ των ψυχων η μων ^ε

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

ᾠχος π̅ζ̅ Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 γοι ^{ρ̅ζ̅} ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δ ^{ρ̅} δω ρε αν ε λα βε τε ^{ρ̅} δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^{ρ̅ζ̅}

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος ρ̅ Γα φ

E ^{Γα} ^{Νη} πι τς ο ο ρς με τε μορ φω ω ω θης ^Δ ^{ρ̅ζ̅} και
 ως ε χω ρην οι Μα θη ται σθ την δο ξαν σθ Χρι στε ο
 Θε ος ε θε α σαν το ^{Γα} ^{Νη} ^{ρ̅ζ̅} ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ
 ρς με νον ^Δ ^{ρ̅ζ̅} το μεν πα θος νο η σω σιν ε κς σι ον ^{ρ̅} ^{ρ̅}

Νη

τω δε κοσμη κη ρυ υ ξωσιν ο τι συ Υπαρχεις α λη
 θως τϛ Πα τρος το α παν γασμα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
 νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος α̣ϣ̣ Ζω

A^{Zω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ
 υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
 λε ε η η σο ον η η μα ας
 τὸ τρίτον

A^{Zω} γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι
 σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος
 ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ^{Zω} ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω ω
 Πνε ευ μα α τι ι

K^{Zω} αι νυν και α α ει και εις τες αι ω ω ω νας
 των αι ω ω ω νων α α μην

A^{Zω} γι ος α α θα α να α α α το
 ος ε ε ε λε ε η η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος α̣ϣ̣ Ζω

N^{Zω} ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ

υ υ οο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λε α θα α να α α
 το ος
 Ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η
 μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Ἡ' ἑβδομάδος (Α' Κορ. α' 10-17).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα φ

Κυριος ισχυντω λαω αυτωσει
 Κυριος ευλογησει τον λαον αυτω εν ειρηνηνη
 Ενεγκατε τω Κυριω υιοι Θεου ε
 νεγκατε τω Κυριω υιους κριων ενεγκα

τε τω Κυ ρι ω δο ο ξαν και τιμην

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η νη

Ενε γκα τε τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα τι

αυ του προσκυ νη σα τε τω Κυ ρι ω εν αυ λη

α γι ι α Αυ του

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει: Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπη ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν

σοφία λόγου, ἵνα μὴ κενωθῆ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 144').

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Ζω ξ

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A λλη η
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A ρα α α α
λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$
 $\overline{\chi}$ A γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαιτω Κυ ρι ω $\overline{\alpha\gamma\omega}$
και ψα λ λειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι
στε $\overline{\alpha\gamma\omega}$

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A λλη η
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A ρα α α α
λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$
 $\overline{\chi}$ Του α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος σϑ και $\overline{\alpha\gamma\omega}$
την α λη θει αν σϑ κα τα νυ υ υ υ κτα $\overline{\alpha\gamma\omega}$

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A λλη η
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\overline{\alpha\gamma\omega}$ A ρα α α α
λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α α α α α $\overline{\alpha\gamma\omega}$

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Η΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ΄ 14-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγγνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Ἦχος ἰὲ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρω Ζω

Ὁ ζω ι τα α α α ια α α α α α α α α α α
α Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου ου βι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι μ
 σι ι κω ω ω ω ω ω ως ει κο νι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο
 ο ο ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ζο ο ο ν τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω ο ο
 ο ο χο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ιζω
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω τρι ι α α α α
 δι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α α α α α α
 α α α α γι ο ο ν υ υ υ υ μνον προ σα α
 α α α δο ο ο ν τε ες πα α α α σα αν την βι
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι
 κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
 με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε
 ε με ε ρι ι ι μνα αν

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρι ος ζε ε ρε ω ω

μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ

γη η μϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ υ

ση ης μϑ ϑ ϑ ϑ

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
 μϛ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϛ και κα τα
 φυ υ γη η μϛ ϛ και αι ρυ υ ςη ης μϛ ϛ
 ϛ ϛ ϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο ϛ σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμην.

Ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι αν
αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῶ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο
ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρησ ο ρα νο ος και η γη τη ης

δο ξης σῶ σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α μη η η η η ν

A μη η η η η η η η η η
Σ ε υ υ μνϛ ϛ ϛ μεν σε ε Ευ λο
 γϛ ϛ μεν σοι ευ χα ρι ϛ μεν Κυ ρι ε
 και δε ο με θα α σϛ ϛ ο Θε ε ο
 ος η η μω ω ω ω ν

(κθ' Νοεμ. , α 7 ζ' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ρω Ζω

A ξι ον ε ϛι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζει ιν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ϛο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε
 ϛ ϛ ϛ η η η η η η μω ω ω ω ν
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρϛ ϛ
 βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων

Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μ
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 75' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
ὕπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

A ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε
 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι

ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρϑ ϑ ϑ βι ι
 ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α
 συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι
 ι ιμ τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως
 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν
 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με
 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος $\alpha\bar{\nu}$ Ζω

A ξι ι ον ε ε σι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα

α α α τϝ ϝ ϝ ϝ Θε ε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι ι
 μι και ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
 Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ο ον τω ω ω ως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Δεκ. , βιγ' . ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος ρ^ω Ζω^ω

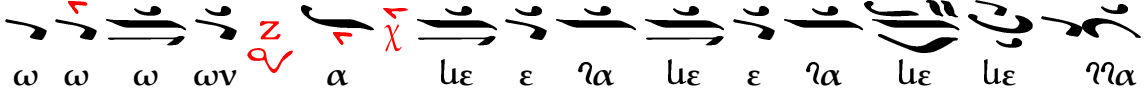
A Ζω^ω Α ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη η η
 θω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν σε ε την Θε ο

το ο ο κο ον την α ει μα κα α ρι ι στο ον
 και αι πα να μω ω μη η η το ο ον και μη τε
 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων
 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου
 βι ι μι και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ
 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ων Σε ε ρα α φι μι
 τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου σα α αν την
 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε με ε γα λυ
 υ νο ο ο ο με ε ε ι ε ε εν

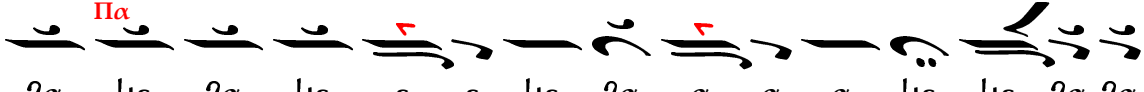
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω

Α Ι ΝΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΧΕΙ ΕΙ
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ

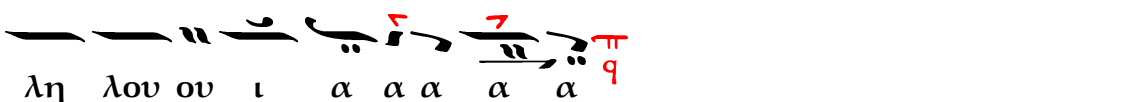
 ω ω ω ων α λιε ε ρα λιε ε ρα λιε λιε ρα

 ρα λιε ρα λιε ε ε λιε ρα α α α λιε λιε ρα ρα

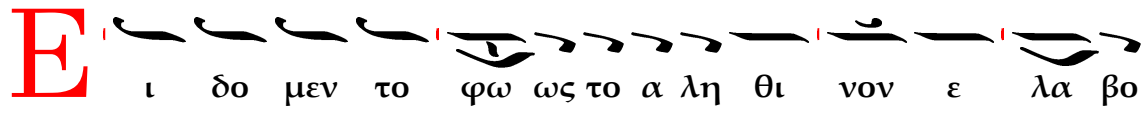

 λιε ε λιε ρα α λιε ρα ε λιε ρα ρα α λιε ε Αλ

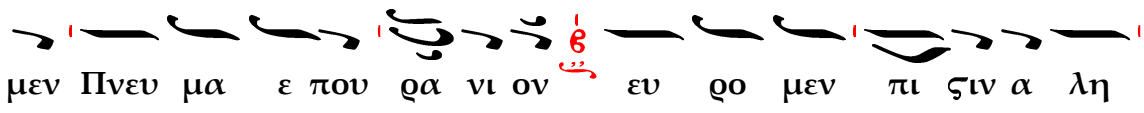

 λη λου ου ι α α α α

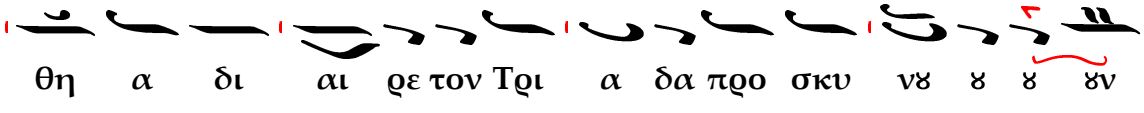
Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

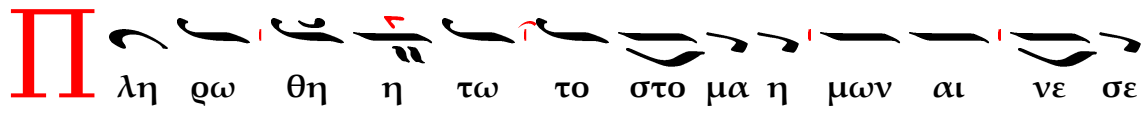

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ρη

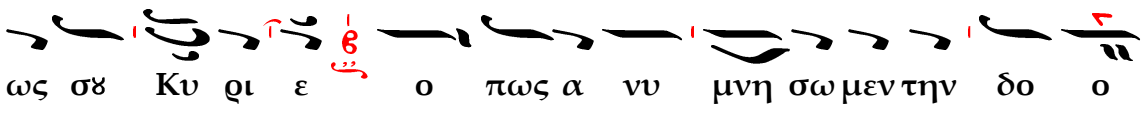

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

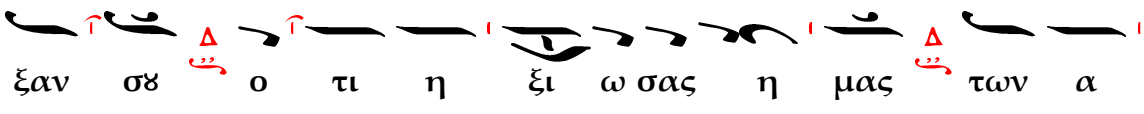
Ἦχος Δι-θ

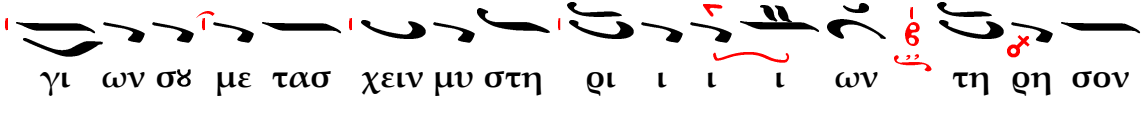
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

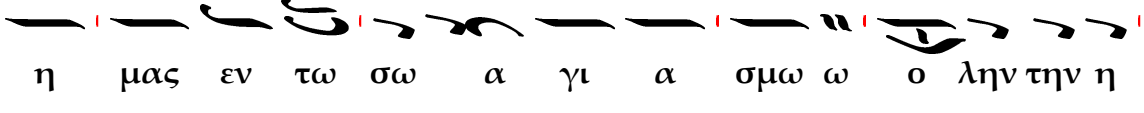
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

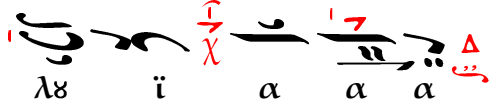
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ος

 Α λλη λῃ ἰ α Α λλη λῃ ἰ α Α λλη

 λῃ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

E ἰ η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

 τῃ αι ω ω νο ο ος